

În cadrul campaniei de recrutare în Forțele Armate vor fi încorporați 1840 tineri

Potrivit colonelului Eduard Ohladciuc, șef J1, Direcția personal, Marele Stat Major al Armatei Naționale, a demarat etapa a doua de recrutare, în Armata Națională fiind încorporate 454 persoane.

Conform planului de încorporare din primăvara anului 2011, perioada aprilie-iulie, în componentele Forțelor Armate vor fi încorporate 1840 de persoane. Cei mai mulți recruți sînt predestinați unităților Armatei

Naționale – 1150, în subdiviziunile Trupelor de Carabinieri vor fi încorporați 570, iar în cele ale Serviciului de Grăniceri - 120 de tineri. În lunile mai și iunie numărul de recruți predestinați pentru Serviciul Grăniceri și Trupele de Carabinieri a fost îndeplinit în volum deplin.

Ohladciuc a menționat că termenul de încorporare a fost extins la propunerea Ministerului Apărării, deoarece, din cauza

timpului limitat, comisiile medico-militare raionale nu reușeau să finalizeze examinarea medicală a recruților, precum și să desfășoare examene medicale complexe și alte controale necesare. Astfel, extinderea perioadei de încorporare permite examinarea medicală mai calitativă a recruților, precum și o instruire mai bună a acestora.

Sursa citată a specificat că în perioada de recrutare sînt planificate și desfășurate

multiple acțiuni menite să contribuie la desfășurarea cu succes a încorporării, printre care tradiționalele activități cu genericul „Ziua recrutului”, „Ziua ușilor deschise”, jocurile militar-sportive „Pe meleagurile natale”, etc.

Totodată, Ministerul Apărării a inițiat pe parcursul perioadei aprilie-iulie linia fierbinte la tel: 25-23-23.

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 14 (541)
23 iulie 2011
Prețul 2 lei

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Vlad FILAT:

„Ministerul Apărării este o instituție funcțională, cu viziuni clare de modernizare”

Conducerea Ministerului Apărării a abordat strategic problema dezvoltării Armatei Naționale și a întregului sistem de apărare națională. Această abordare a problemei ne permite să constatăm că instituția este una funcțională, cu viziuni clare de modernizare și reformare a domeniului respectiv. Declarația a fost făcută de prim-ministrul Vlad Filat în cadrul ședinței Consiliului Colegial al Ministerului Apărării.

Șeful cabinetului de miniștri a declarat că Guvernul va susține toate programele și proiectele de modernizare a Armatei Naționale, inclusiv la compartimentul pregătirii profesionale. Vlad Filat a menționat că consideră oportună participarea efectivelor Armatei Naționale la operațiuni internaționale de menținere a păcii sub egida ONU sau OSCE, deoarece „aceasta va permite nu numai modernizarea Armatei Naționale și profesionalizarea efectivului, dar și va cataloga Republica Moldova ca un stat, care contribuie real la crearea unui sistem eficient de securitate regională, europeană sau mondială”.

Referindu-se la proiectul bugetului Ministerului Apărării pentru

anul 2012, pus în discuție în cadrul ședinței, Vlad Filat a menționat că este unul argumentat la toate compartimentele, cu explicații exacte pentru orice cifră inclusă la unul sau altul capitol. „Vreau să mulțumesc conducerii Ministerului Apărării pentru abordarea strategică a problemei elaborării proiectului bugetului militar, fapt care ne-a permis să avem astăzi o discuție în parametri concreți. Ați abordat tema nu numai din punct de vedere a problemelor, dar și a perspectivelor”, a spus șeful cabinetului de miniștri, accentuând că materialul prezentat este o bază bună pentru discuțiile de mai departe asupra sumelor, care trebuie alocate pentru bugetul militar.

Continuare în pag.2

Prim-ministrul s-a familiarizat cu pregătirea efectivelor Armatei Naționale pentru parada din 27 august

Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, i-a prezentat prim-ministrului Vlad Filat tehnica militară din dotarea Armatei Naționale, care va participa la parada militară din 27 august, consacrată aniversării a XX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

În timpul demonstrației, șeful cabinetului de miniștri a fost informat că la parada militară vor fi antrenate 65 unități de tehnică – mașini blindate de tip BTR-80, BRDM - 2, 2S9 Nona, autoturisme de teren și de bord etc., precum și sisteme de armament – aruncătoare de mine, tunuri antitanc, sisteme antiaeriene, etc.

În timpul aflării sale în tabăra militară 142, Vlad Filat a făcut cunoștință și cu modul în care efectivul, implicat în paradă, se antrenează pentru defilare în Piața Marii Adunări Naționale.

Prim-ministrul Vlad Filat a felicitat conducerea Ministerului Apărării pentru gradul înalt de pregătire a militarilor și a tehnicii, exprimându-și încrederea că parada va fi organizată la cel mai înalt nivel. „Cei 20 ani de Independență, pe care-i vom marca la 27 august, constituie un motiv de mîndrie pentru tot poporul Republicii Moldova. Parada respectivă este una necesară și nu ține doar de simbolism. Sîntem un stat, care trebuie să aibă întreaga atribuție, inclusiv și această paradă militară”, a spus Vlad Filat.

Guvernul Republicii Moldova a alocat peste 9,4 mln lei pentru organizarea și desfășurarea paradei militare, la care vor participa 1528 de persoane din cadrul Armatei Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Grăniceri.

Abonați-vă la “Oastea Moldovei”! Indice de abonare: 76946

Pasul romano-pruso-sovietic pleacă în trecut

La 19 iulie, lângă Ministerul Apărării, s-a desfășurat prima repetiție a paradei militare cu ocazia celor 20 de ani de independență a Republicii Moldova. Ce-i drept, canicula puțin a cam încurcat ițele: ostașii au obosit repede. Pe alocuri coloana nu era chiar dreaptă, undeva ritmul pasului nu era chiar exact, iar flangurile nu erau chiar la același nivel. Ministrul Apărării Vitalie Marinuța a remarcat aceste neajunsuri și a dat asigurări că de Ziua Independenței lucrurile vor fi cu totul altfel.

„Pentru militari starea vremii nu e cel mai important lucru – e cald sau e frig, a specificat ministrul. – Avem un ordin care trebuie îndeplinit. Primul antrenament comun niciodată nu este reușit. Individual, fiecare s-a pregătit bine, pregătirile au demarat în luna iunie, rămîne să realizăm coerența mișcărilor participanților la paradă”.

Mai mult de 1500 de militari din diferite subunități ale Forțelor Armate, au fost aliniate în 12 coloane câte 86 ostași. Repetiția era coordonată de colonelul Oleg Cibotari care la fel a dat asigurări că la 27 august ostașii vor fi priviți într-o lumină mult mai bună, iar parada militară a trupelor în Chișinău se va desfășura la cel mai înalt nivel. Urmează încă șase antrenamente comune, inclusiv două noaptea în Piața Marii Adu-nări Naționale. În repetiții vor fi antrenați și participanții la războiul de la Nistru, comandanți de către autorul acestor rînduri generalul Ion Costăș, precum și colegii săi de luptă în acel război generalii Nicolae Petrică, Anton Gamurari, Vasile Grosu și Victor Gusliacov.

Pentru organizarea paradei au fost alocați mai mult de 9 milioane de lei, la ea vor participa 65 de unități de tehnică de luptă – toate modelele de care dispune Armata Națională, începînd de la muniții și terminînd cu elemente ale apărării antiaeriene. O premieră va fi pasul nou de defilare, care a suferit schimbări radicale. De fapt, acesta este pasul de defilare a trupelor NATO. E cunoscut faptul, pasul ceremonial de model sovietic a rămas în trecut. E bine sau e rău?

Pasul de defilare, care a fost mulți ani utilizat de armata moldovenească, nu este

o invenție sovietică, cum consideră mulți. Acesta este pasul ceremonial prusac, implementat pentru prima dată de către regele Prusiei Frideric II cel Mare. „Stechschritt” a fost considerat un simbol al disciplinei și ordinii în armată. Cadența – 75 de pași în minută – permitea să țină

închinate în fața mașinii militare prusace. A reînviat acesta în Germania pe timpul naziștilor – anume așa mărșăluiau trupele lui Hitler, iar în URSS – pe timpul lui Stalin. Mussolini a numit acest tip de mișcări „pas roman” – „Passo Romano”.

Pasul de tipar în Armata Sovietică era

de paradă 20 x 20 era compusă din ofițeri ai academiilor militare cu o statură 172-182 cm și din ofițerii subunităților de elită ale garnizoanei moscovite. Participarea la parada din Piața Roșie era ceva onorabil, era necesară o pregătire deosebită.

Starea sănătății impecabilă și rezis-

lea se ridica de pe degetul de la picior.

Piciorul întins forma practic un unghi drept cu corpul, genunchiul nu se îndoaia, iar piciorul era coborît astfel ca să se audă un sunet clar de bătaie. Pasul de tipar era folosit de către toate țările Tratatului de la Varșovia, inclusiv în RDG, unde mi-a fost hărăzit să-mi îndeplinesc serviciul militar în calitate de comandant de regiment de aviație pe avioane de luptă tip МиГ25РБ. În Germania el era numit „Exerzierschritt”.

De la atitudinea „hipertrofiată” vizavi de pasul de defilare s-a dezis Ucraina, iar acum și Moldova. Simplitatea a devenit un standard internațional. În armatele țărilor dezvoltate, militarii sînt pregătiți foarte bine, dar execută exclusiv elemente ale pregătirii de luptă, iar pasul de defilare este negat, ca și „ordonarea patului în timp cronometrat”. În SUA, Marea Britanie, Franța au înțeles demult că soldatul trebuie instruit să poată lupta, dar nu să defileze pe platou cîte cinci ore și să monteze și să demonteze arma la viteză. Se consideră că a defila frumos e misiunea Companiei gărzii de onoare.

Militarul în zilele noastre nu mai este o mașină de luptă, cum se credea anterior. El, mai întîi de toate, trebuie să poată gîndi. Este interesant faptul că în armata Israelului există chiar gradul „ofițer al profesiei academice”. Astfel este subliniată importanța intelectului și studiilor pentru un militar.

Încă un exemplu. La parada militară, desfășurată la Paris cu ocazia cuceririi Bastiliei, pot fi văzute „căștile albastre” franceze în cinci tipuri diferite de camuflaj, ele sînt amestecate și au diferite tipuri de arme – pot fi văzute FAMAS, M-16 și chiar AK, și nu cu o cadență de 120 de pași pe minută, dar cu 90 și se clatină. Legionarii au dantelă albă la pantofii negri, dar nu la toți. Geniștii – cu bărbi. În principiu, este o „lovitură” pentru un ofițer cu educație sovietică după principiu: „Zboară elicopterele, care nu pot ține formația...”

Și nimeni nu face din acest lucru o problemă. Republica Moldova la fel de serios se îndreaptă astăzi către standardele europene. Noi vom avea misiunea să demonstrăm acest lucru inclusiv și la parada consacrată Zilei independenței țării.

General de divizie (r) Ion COSTAȘ,
ex-ministru al MAI și MA
(1990-1992), fost locțiitor comandant al armatei a 14-a pentru aviație

alinieră în linia trupelor, fapt foarte necesar în secolele XVII-XVIII pentru conducerea ostasilor pe cîmpul de luptă. Englezii, ironic, numeau pasul de tipar „de giscă”, numit la fel și de NATO.

În Rusia acest tip de mișcare a fost introdus de către împăratul Pavel I, care se

prelucrat pînă la o epuizare totală și în frig, și în arșiță. În trecut am participat de șase ori la parada desfășurată pe Piața Roșie din Moscova. Antrenamentele demarau cu două luni înainte de ceremonie și se desfășurau de două-trei ori în săptămîna cîte patru-cinci ore la Hodînca. Formația

organismului erau cerințele de bază, solicitate participanților la paradă. Pasul de tipar utilizat în forțele armate ale URSS era un procedeu foarte complicat de mișcare: atunci cînd un picior ajungea în punctul de vîrf, al doi-

Vlad FILAT:

„Ministerul Apărării este o instituție funcțională, cu viziuni clare de modernizare”

Continuare din pag. 1

Prezentînd proiectul bugetului Ministerului Apărării pentru anul 2012, Vitalie Bucatari, șeful Direcției economico-financiare, a menționat că pentru a asigura funcționalitatea instituției și a întreține la minimum posibil tehnica și edificiile disponibile, armata are nevoie pentru anul viitor de un buget minim de circa 450 mln lei, ce constituie cu 40 la sută mai puțin decît necesarul real.

Potrivit ministrului Apărării, Vitalie Marinuța, alocarea sumei respective va permite nu doar achitarea îndemnizațiilor bănești ale militarilor, serviciilor comunale, asigurarea cu echipament și alimentație a efectivului, dar și realizarea

unor programe mai avansate de instruire profesională a efectivului, proiecte de dezvoltare a organismului militar. „După adoptarea Strategiei Securității Naționale, Ministerul Apărării va prezenta Guvernului un set de documente, inclusiv Strategia Militară Națională, în care vor fi stipulați unii indici concreți pentru dezvoltarea și modernizarea sectorului de apărare, inclusiv financiar”, a spus Vitalie Marinuța.

În cadrul ședinței Consiliului Colegial al Ministerului Apărării au fost discutate și problemele legate de starea managementului resurselor umane în Armata Națională, precum și situația la capitolul disciplinei militare.

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!
Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

Echipa redacțională:
locotenent major Inga MIHAILOVA
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
Dmitrii VOSIMERIC
Stela PAIU
oastemoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Sectia TV/Radio:
maior Sergiu LECA
locotenent major Denis ROTARU
locotenent Pavel MAFTEI
sergent inferior Laurentiu-Vlad GROSSU
Liuba POITAN

ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019

Sectia internet:
maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hfincești, 84
Materialele publicate de „OASTEA MOLDOVEI”
reflectă opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEA MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimiterile la sursă.

Tipărit la „Prag-3”, Tiraj 2000. Comanda

Vitalie Marinuța a avut o întrevedere cu Secretarul general NATO

Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, aflat la reuniunea Consiliului Nord Atlantic (NAC) în formatul 28+Republica Moldova, a avut o întrevedere de lucru cu Secretarul General NATO, Anders Fogh Rasmussen, în cadrul căreia au fost discutate aspectele colaborării țării noastre cu Organizația Tratatului Nord Atlantic Alianța în cadrul diferitor programe inițiate pentru parteneri.

În cadrul întrevederii, cei doi oficiali au făcut un schimb de opinii vizavi de colaborarea Republicii Moldova și NATO în cadrul diferitor programe, inclusiv Programul „Parteneriat pentru Pace”, alte proiecte în domeniul apărării, social, etc. Vorbind despre progresele înregistrate în implementarea obiectivelor asumate în cadrul Planului Individual de Acțiune al Parteneriatului (IPAP) R. Moldova – NATO, Vitalie Marinuța a accentuat că „pentru noi este

importantă continuarea proceselor de reformă a sectorului de securitate și apărare, dar și alte proiecte de importanță socială”.

La rândul său, secretarul general NATO, Anders Fogh Rasmussen a declarat că Republica Moldova a înregistrat progrese la mai multe capitole în timp foarte scurt și că acest proces ar trebui să continue, în condițiile în care conducerea țării are tot sprijinul și asistența necesară din exterior. „Moldova s-a angajat să devină o țară democratică, care să contribuie la promovarea păcii și securității în lume, acest lucru fiind demonstrat prin detașarea elicopterelor Armatei Naționale, în misiune sub mandatul ONU în Kandahar, Afganistan. În această ordine de idei, s-a luat decizia de a continua susținerea proiectului de nimicire a pesticidelor din R. Moldova cu suportul țărilor membre NATO”, a spus Anders Fogh Rasmussen.

La Bruxelles, ministrul Vitalie Marinuța a avut o întrevedere de lucru și cu Gabor Iklody, adjunctul Secretarului General NATO pentru situații excepționale, în cadrul căreia au fost discutate aspectele colaborării în domeniul apărării cibernetice. În cadrul discuțiilor oficialul Alianței a dat asigurări că organizația pe care o reprezintă va susține financiar proiectele comune inițiate de cele două părți în domeniul respectiv.

Aspectele implementării obiectivelor asumate de țara noastră în cadrul Planului Individual de Acțiune al Parteneriatului (IPAP) R. Moldova – NATO, precum și colaborarea cu Alianța în alte programe au fost problemele cheie, discutate în cadrul reuniunii NAC în formatul 28+Republica Moldova, care s-a desfășurat în cartierul general NATO.

Pe 13 iulie, curent, Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, a participat la reuniunea Consiliului Nord Atlantic (NAC) în formatul 28 + Republica Moldova și a avut o întrevedere de lucru cu Secretarul General NATO – Anders Fogh Rasmussen. Au fost discutate aspectele colaborării republicii noastre cu NATO în cadrul diferitor programe inițiate pentru parteneri. Întors acasă, ministrul a avut amabilitatea să îmi acorde un interviu în exclusivitate pentru emisiunea de la Radio Arena FM – MAI APROAPE DE EUROPA.

- Domnule ministru, ce ați discutat în cadrul întâlnirii? Cu ce noutăți ați revenit acasă?

- Reuniunea NAC plus RM se desfășoară în fiecare an. Sunt trecute în vizor progresele, dar și problemele care, poate, sînt între RM și NATO, prin prisma Planului Individual RM-NATO, cit și parteneriatul Programului pentru Pace. În cadrul actualei discuții ne-am axat pe felul în care decurge implementarea Planului Individual de Parteneriat RM – NATO, revizuit anul acesta și care sînt perspectivele pe viitor. De asemenea, am discutat despre unele proiecte sociale, demarate anterior și pe care noi, Republica Moldova, am dori să le ridicăm la un nivel avansat. Am în vedere distrugerea a peste o mie de tone de pesticide. În ceea ce ține relația RM-NATO au fost implementate două faze: cea de identificare și cea de reamblare a acestora și stocare în unele depozite speciale. Acum trebuie să trecem la faza de nimicire a acestor materiale contagioase.

Am trecut în discuție și situația social-politică din RM. Am vorbit și despre participarea noastră în cadrul operațiunilor de menținere a păcii, mă refer la cele 4 elicoptere care sînt sub egida ONU în Afganistan. A fost o discuție binevoitoare. Cred că relațiile cu NATO trebuie aprofundate. Este și disponibilitatea NATO pentru a continua dezvoltarea relațiilor în acest domeniu.

Colaborarea cu NATO - în funcție de dorința R. Moldova

- Vorbeați despre perspective. Care ar fi ele? Unele voci spun că ar trebui să ne oprim la colaborarea cu NATO și atât.

- Orice perspective în această colaborare sînt în funcție de dorința R. Moldova. NATO nu presează și nu impune colaborarea, dar fiind o țară cu viziuni europene trebuie să ne întrebăm: dorim să fim și parte componentă a sistemului de securitate european sau doar economic și cultural? Fără doar și poate nu poți să intri într-o societate europeană fără dimensiunea de securitate. De aceea, eu personal consider că relațiile noastre cu NATO trebuie să fie mai aprofundate?

- Ce înseamnă mai aprofundate în acest context?

- Să realizăm Planul Individual de Parteneriat RM – NATO pînă la urmă, nu numai dimensiunile care țin de unele schimbări, ci și cele care țin de finanțare, de schimbare a imaginii Armatei Naționale, a sectorului de securitate. Să avem cooperare. Este clar că atât cit ne permite statutul nostru de neutralitate acum în domeniul operațiunilor de menținere a păcii. Consider că atât Armata Națională, cit și trupele de carabinieri, dar și unele persoane civile ar putea să contribuie foarte mult la operațiunea ISAF din Afganistan, precum și în alte regiuni. Kosovo, de exemplu. Acțiuni care, în principiu, sînt dirijate de NATO, dar au mandat internațional, al ONU. Armata Națională eșe gata să participe în asemenea misiuni. Cred că eșe nevoie doar de o decizie politică.

- Este foarte important, mai ales că armata este în sondaje în topul încrederii populației.

Interviu cu ministrul Apărării al Republicii Moldova Vitalie MARINUȚA:

Neutralitatea RM costă. Și mult costă.

- Sînt de acord. Noi ne vom menține și pe mai departe în top pentru că lucrăm planificat. Ne dorim o strategie a securității naționale care, sînt foarte bucuroși să o spun – a fost aprobată în Parlament, de care RM încă nu a avut parte în 20 de ani de independență. Să mai implementăm și rezultatele analizei strategice a apărării. Pe înțelesul tuturor – este o revizie a ceea ce înseamnă militarie în republica noastră.

„Viciile din societate sînt prezente și în armată”

- Dar, domnule ministru, vorbind de Armata Națională, ar fi bine să nu mai vedem la știri reportaje despre militarii care ies la săpat pe la via nu știu cui... Cum comentați?

- Armata este oglinda societății. Viciile care sînt în societate sînt prezente și în armată. Se văd chiar mai bine decît în întreaga societate. Austeritatea bugetară pe care o simțim fiecare dintre noi o resimte drastic și Armata Națională. Militarii au lucrat și vor lucra la munci agricole. Sintem conștienți că nu avem altă ieșire din situație. Iată de ce o facem și noi acum. Bugetul aprobat pentru Armata Națională este, în principiu, de patru ori mai mic decît cel care ar fi necesar. Eu, ca ministru, aș dori ca tinerii care vin în armată să aibă pe timp de vară și legume proaspete: roșii, castraveți etc. Legume care nu sînt preconizate pentru rația alimentară actuală. Personal consider că nu este nimic rău dacă educăm tinerilor nu numai dragostea față de Patrie, dar și pe cea față de muncă.

- În aceste condiții, revenind la discuția despre NATO, de ce ținem cu dinții, vorba vine, la acest statut de neutralitate? Dacă am fi mai aproape de NATO, am avea o susținere financiară de care dvs. spuneți că este atîta nevoie.

- Nu e vorba numai de susținere financiară. Cred că este vorba de reciprocitate în relații. Dacă vrei să fii parte a unei societăți, trebuie să împărtășești cu ei atît bucuriile, cit și durerile. Fiind parte componentă a sistemului de securitate european, noi trebuie să fim cit mai aproape de problemele de soluționare a acestor chestiuni. În programul de guvernare este scris că RM dorește să devină din consumator de securitate în producător de securitate. Fiind membri ai ONU, ne-am angajat să participăm la soluționarea tuturor problemelor de securitate la nivel mondial și regional. Adică noi nu trebuie să fugim de angajamente. Pînă acum relația cu NATO ne-a dat posibilitatea, mai ales Armatei Naționale, să pregătim cadre militare și acestea sînt surse financiare pe care noi nu le avem, nu le putem acoperi. Le obținem în cadrul cursurilor oferite, a aplicațiilor unde participă militarii noștri, a conferințelor științifice. Astfel, ridicăm profesionalismul Armatei noastre. În ceea ce privește neutralitatea, eu am părerea mea, dar acum cred că este necesar să fie explicat cetățenilor RM care sînt costurile neutralității, care sînt beneficiile acesteia. Trebuie să înțelegem că neutralitatea costă. Și mult costă. Fiind într-un bloc militar, sau într-o altă unitate, care are și componenta militară, în caz de necesitate, ai și susținerea partenerilor.

„Cursul european este imposibil fără o strînsă relație cu NATO”

- Spuneți să le explicăm cetățenilor, dar cum facem cu politicienii? Inclusiv în cadrul AIE sînt com-

ponente care stau la dubii sau care sînt ferme pe poziții: neutralitate și punctum.

- Politicienii tot sînt cetățeni, așa că eu am în vedere toți cetățenii, de la omul simplu pînă la președintele republicii. Să construim o percepere a neutralității, cit și a relațiilor cu NATO. În opt ani de guvernare comunistă au fost două subiecte tabu în discuții: neutralitatea și relațiile cu NATO.

- Chiar dacă V. Voronin mai mergea uneori și stătea de vorbă cu Solana...

- Mergea, discuta, dar în societate nu se prea știa despre asta.

- Și de asta NATO arată astăzi în RM ca o sperietoare...

- De acord. Iată de ce în sondajele de la noi pentru integrarea europeană sînt peste 60% dintre respondenți, iar pentru colaborarea cu NATO sînt doar 20%. Iată de ce consider că trebuie să ducem, în primul rînd, un lucru educativ. Să explicăm cetățenilor toate beneficiile relației cu NATO. Alianța Nord Atlantică nu mai este acea sperietoare care a fost prin anii '80. Și noi nu mai sintem în URSS. Sintem într-un cu totul alt spațiu geostrategic și geopolitic. În anii '80, după colapsul zidului de la Berlin, unii politicieni sau analiști politici spuneau că va fi totul bine și într-un cadru pacificator, dar nu a fost să fie. Am avut și conflicte internaționale, chiar dacă mai puține, dar și din cele intranaționale, în interiorul țărilor. Noi înșine avem conflictul transnistrean. Aici, părerea mea, cred că trebuie să ne determinăm ce ne dorim noi, ca țară? Unde dorim să mergem? Și dacă am luat cursul european, apoi acesta fără o strînsă relație cu NATO este imposibil. Eu personal, ca ministru al Apărării, promovez ideea în caz de neutralității, noi nu putem să fim membri ai acestei organizații, iată de ce eu și instituția pe care o conduc înțelegem aceasta, dar în cadrul Planului Individual de Parteneriat RM – NATO, în cadrul Parteneriatului pentru Pace noi trebuie să fim activi. Cit mai activi, cu atît mai bine. Chiar și aceeași Rusie are un program de cooperare cu NATO cu mult mai avansat decît RM. Iată de ce cred că nimeni nu ar trebui să ne spună cum trebuie sau nu să cooperăm cu NATO. Noi trebuie să ne determinăm.

- Chiar spuneți anterior că nu trebuie să ne lăsăm intimidăți de unii actori politici internaționali care ne dau din deget și ne spun că nu e bine să cooperăm cu NATO. Vă refereți la Rusia?

- Eu mă refer la aceea că noi sintem la noi acasă. Noi ne facem viitorul. Evident că nu trăim într-un mediu geopolitic ca într-un vacuum, sintem înconjurați de actori geopolitici care mai mici, care mai mari, avem vecini și parteneri strategici și trebuie să avem o politică, în primul rînd, în beneficiul statului. Dar luînd în considerație, în primul rînd, interesele noastre, cit și potențialul unor actori internaționali. Mă refer permanent la voința noastră politică, a politicienilor noștri de a merge într-o direcție sau alta. Și dacă am făcut această alegere ca parteneri, ca alianță, trebuie să ne susținem și să mergem înainte. Electoratul, pe bună dreptate, fie te pedepsește pentru acțiunile făcute, fie te susține. Cred că o consecutivitate în acțiuni face bine tuturor din acest stat.

„Lecțiile însușite de România ne-ar fi de folos enorm în cursul nostru european”

- Pînă în 2001 RM a colaborat intens cu România pe această dimensiune, a mai avut și susținerea Greciei, a Germaniei, vorbim aici inclusiv de programele de instruire despre care aminteați mai sus. În perioada comunistă aceste colaborări au fost sistate, iar în 2010 au fost reluate. Beneficiem acum din partea statului român de burse. Cum decurge colaborarea și cum ar putea să ne ajute vecinii noștri pe mai departe pe segmentul de cooperare cu NATO, dar și în parcursul european?

- România are o experiență foarte bogată în integrarea europeană, cit și în integrarea în NATO. Cum am mai spus, nu putem în actualele condiții să vorbim despre integrarea în NATO. Totuși, lecțiile însușite de România ne-ar fi de un folos enorm în cursul nostru european. Cred că actuala guvernare le însușește foarte bine, deoarece există o colaborare foarte bună cu Bucureștiul. Dacă e să vorbim concret despre Ministerul Apărării, da, de anul trecut, beneficiem de 94 de burse la unele specialități care în RM nu există și nu putem să pregătim militarii. Exemplu: în protecția spațiului aerian, piloți, ingineri pentru aeronave, dar și alte cursuri, atît de pregătire inițială, cit și de calificare, recalificare pe parcursul serviciului militar. Din păcate, nici România nu trece acum printr-o fază financiară tocmai ușoară și nu cunoaștem care vor fi soluțiile pentru acest an, dar sperăm că vom avea parte din nou de un set de burse. Acum au loc negocierile între Ministerul Apărării RM și Ministerul Apărării Naționale al României. E drept că pentru studii mai avem și un singur loc în Grecia. Colaborăm foarte bine și cu SUA, în cadrul programelor de educare militară și în cadrul Programului pentru Pace cu diferite țări membre NATO, cit și în cadrul programelor oferite de către NATO, mai ales a exercițiilor care au loc. Sunt mulțumit de cooperare, dar mi-aș dori să fie mai aprofundată. Să fie o mai mare dorință din partea R. Moldova, ca să reușim să ridicăm la un alt nivel această cooperare. Dar asta înseamnă, în primul rînd, surse financiare pentru ca și noi să investim ceva și să nu fie numai de peste hotare.

- Să tragem o concluzie. V-ați întors mai optimis după participarea la reuniunea Consiliului Nord Atlantic? Care este mesajul dvs. pentru cetățeni?

- În afară de întîlnirea cu secretarul general al NATO am avut și întîlnire în formatul 28 + 1, ceea ce înseamnă 28 de ambasadori ai țărilor membre ale NATO la Bruxelles, unde am purtat o oră discuții pe marginea problemelor existente. Am prezentat un raport detaliat despre situația social-politică de la noi, cit și despre dezvoltarea sectorului de securitate în RM. De asemenea, au fost foarte multe discursuri de încurajare a cursului pe care îl avem - de integrare în UE. Sunt bucuroși că la Bruxelles se știe despre R. Moldova și sînt interesați de susținerea noastră. Sint optimis în ceea ce privește viitorul. Mesajul meu ar fi că nu trebuie să ne temem de NATO, nu este o sperietoare. Este, în primul rînd, un bloc politico-militar. Este cea mai importantă organizație de securitate din Europa și eu personal consider că este unica organizație care poate să soluționeze unele probleme în domeniul securității în zona euro-atlantică. Totodată, să lămurim tuturor generațiilor ce înseamnă NATO, cu ce se ocupă și care sînt beneficiile noastre. Dar beneficii sînt foarte multe. Sper că în curînd vor fi și mai vizibile în R. Moldova.

Sursa: Blog Stela POPA

Experiența ofițerilor moldoveni în Coasta de Fildeș

Infernul de pe continentul negru

În primăvara acestui an, alți doi ofițeri moldoveni au pășit pe pământul vechiului continent african pentru a promova pacea. Iar Africa, rănită și îndurerată, nu i-a primit cu brațele deschise pe militarii noștri. Domnul maior Andrei Țăranu a primit mandatul de observator militar ONU pentru Coasta de Fildeș la data de 22 martie, curent. După efectuarea procesului de check în Abidjan (Sebroko), apoi la Bouake (unde a fost evacuat împreună cu alți 3 observatori militari timp de 9 zile, într-o casă din cartierul Plateau) la data de 18 aprilie, ofițerul moldovean a primit repartiție pentru aria de responsabilitate a echipei din regiunea Ferkessedougou, care, din cauza ultimelor evenimente din țară, a fost dislocată în orașul Korhogo.

Durerea unei țări în răni domnul maior avea s-o simtă pe propria piele în primele zile pe continentul negru. „Odată cu agravarea situației în Abidjan, rutele către cartierul general ONUCI au fost blocate de către tinerii patrioți. Din această cauză, patru ofițeri care am sosit în misiune (eram împreună cu un căpitan din Guatemala, alt căpitan și un maior din Gambia), am fost nevoiți să ne blocăm într-un apartament”, scrie domnul maior.

Cei patru ofițeri urmăreau în fiecare zi și noapte rafalele de arme prin geamul apartamentului care le servea drept fortăreață. „Acțiunile militare pe care le-am putut urmări, în general, nu impresionau prin tactica ducerii lor, pentru că se limitau la executarea focului din diferit armament (care era, de regulă, armament personal AKM, armament de calibru mai mare – tip ZU23M și câteva modele de artilerie autopropulsată de calibru mediu în jur de 70-80mm). Aceste acțiuni armate se desfășurau pe câteva străzi principale ale orașului. Cele mai grele lupte se duceau în sectorul Plateaux, strada din apropierea apartamentului unde locuim și în același timp, din apropierea sediului Ministerului Apărării. Aici, timp de 5-6 zile, în continuu, au fost executate trageri din ambele direcții. Treptat, situația a devenit mai calmă și luptele se duceau izolat, mai mult în reședința ex-președintelui Gbagbo.

Pentru apa potabilă eram nevoiți să apelăm la locatarii blocului și la gardieni. Desigur nu gratis.

Nouă zile blocați într-un apartament, în inima luptelor și fără apă. „Cel mai mult ne lipsea apa. Noroc de bazinul de apă aflat din afara blocului. Ieșeam noaptea și umpleam câteva vase pe care le aveam și astfel rezolvam problema asigurării cu apă tehnică. În schimb, pentru apa potabilă eram nevoiți să apelăm la locatarii blocului și la gardieni. Desigur nu gratis. În schimb, aveam hrană suficientă, deoarece am reușit să-mi iau bagajele înainte de blocarea drumurilor și dispuneam de destule alimente care ne-au ajuns pînă în ultima zi de aflare în apartament. Din fericire, electricitatea nu a fost deconectată și puteam utiliza plita electrică pentru prepararea hranei”, continuă observatorul militar.

Iar toate „surprizele” nu s-au terminat aici. Calvarul abia începea. Acolo unde există conflict, este prezentă panica și stresul. „Gardienii des „ne alimentau” cu asigurări că în curînd vom fi atacați, mai ales noaptea. Au fost câteva cazuri cînd doi ofițeri și-au pierdut cumpătul. În asemenea situații era foarte dificil să-ți păstrezi calmul. Este important să analizezi informația disponibilă și să o poți explica convingător. Astfel, de obicei, îi aduceam la concluzia că șansele de a fi atacați sînt foarte mici, iar că în cazul unui atac, avem mai multe posibilități pentru protejare minimală. Din fericire, Dumnezeu ne-a ferit de atac, dar puteam urmări cum unele case și magazine din apropiere erau devastate”.

La data de 10 aprilie, trupele ONU au evacuat pe cei patru ofițeri din apartamentul care le-a fost închisoare timp de 9 zile. În ziua următoare, ex-președintele Gbagbo a fost arestat și conflictul „s-a stins”, cu excepție în unele focare unde s-au mai auzit o vreme focuri de arme.

Ofițerul moldovean vorbește despre o situ-

Ferkessedougou, deși aici situația poate căpăta nuanțe neașteptate în legătură cu deținerea lui Gbagbo în închisoarea locală.

Ofițerul nostru ne comunică că, în general, după inaugurarea președintelui Ouattara și creării/reformării treptate a Forțelor Armate, situația în Coasta de Fildeș intră în parametri normali.

Maiorul Țăranu în misiuni de monitorizare

Rînd la distribuția apei

ție radical diferită în localitatea Bouake. „În Bouake, nu doar că „puteai să respiri aer curat”, dar și localnicii aveau o atitudine foarte bună față de forțele ONU. Aceeași situație era în Korhogo, unde este dislocat la acel moment și team-ul din

„Acum putem să vorbim despre remedierea acestei țări. Deși se mai întîlnesc uneori cazuri de dețineri nelegitime, de către militari și unele forțe necontrolate, a persoanelor civile și chiar de omoruri în regiunea orașului Abidjan. Din

această cauză, Forțele Armate sînt treptat retrase din Abidjan și locul acestora este ocupat de Poliție și Jandarmerie. Dar reformele planificate pentru armată pot crea conflicte în unele regiuni mai îndepărtate. La fel, viitoarele alegeri parlamentare planificate pentru luna noiembrie. Acum, comportamentul populației locale poartă o nuanță destul de pașnică față de contingentul ONU”, ne relatează de la fața locului maiorul Țăranu.

Este o vorbă veche în popor care zice că dacă ai pășit cu stîngul, nu o să-ți meargă. Cu stîngul o fi pășit ofițerul nostru pe pământul negru, pentru că la aeroportul din Abidjan nu a fost întîlnit de nimeni, „așa că am fost nevoit să iau un taxi pentru a mă deplasa la cartierul ONU (Sebroko), unde urma să trec procedura de check care, de regulă, se efectuează timp de 5-7 zile. Dar din cauza situației din Abidjan, am fost nevoit să stau mai multe zile aici, iar testul de conducere l-am susținut în Bouake. În plus, am fost nevoit să achit și să iau personal bagajul transmis prin DHL, deoarece vama, la moment, nu dorea să lucreze cu reprezentanții ONUCI”, povestește domnul maior Țăranu.

La momentul actual, domnul maior deține funcțiile de șef G4 și G6. „Dar în primele zile de misiune, am activat la câteva funcții, deoarece eram doar 4 persoane în echipă. În prezent, echipa noastră s-a completat cu cîțiva observatori, care au parcurs un curs introductiv și urmează să se facă o nouă repartizare de funcții și responsabilități”.

Farmecul Coastei de Fildeș, dincolo de frămîntările politice din țară

Dincolo de frămîntările politice din țară, ofițerul nostru s-a lăsat prins în farmecul coastei de azur. „Coasta de Fildeș este o țară destul de frumoasă, cu priveliști și natură remarcabile, zice maiorul Țăranu. Clima este destul de acceptabilă și uneori chiar plăcută. Temperaturile medii se situează între 33-38° C. Infrastructura este bine dezvoltată în orașele mari, mai puțin în orașelele mai mici și lipsește în localitățile aflate la distanță mare de căile de comunicații principale ale țării, unde poți găsi, în cel mai bun caz, doar o pompă de apă care funcționează. Drumurile principale, deși sînt asfaltate pe unele porțiuni, sînt doar „navigabile” pe timp de ploaie. În urma contactelor cu populația locală rurală pe parcursul patrulelor în satele din regiune și datorită cunoașterii limbii franceze, mi-a fost ușor să mă adaptez realităților localnicilor și, totodată, să cunosc cîte ceva din obiceiurile autohtone”, povestește domnul maior.

Aspectul unei localități
în Coasta de Fildeș

Lucrări de extragere a aurului

Căpitanul Coțofană printre băștinași

Lungul drum spre Coasta de Fildeș

Cel de-al doilea ofițer care a primit mandat de observator militar ONU pentru Coasta de Fildeș este căpitanul Andrei Coțofană, care, deși nu a trecut prin focul infernului azurian, a trebuit să parcurgă un drum mult mai lung pentru a ajunge în această țară. „Am primit mandatul ONU în ianuarie curent. Pe 12 ianuarie, am plecat spre Coasta de Fildeș, dar în Aeroportul internațional din Abidjan am fost oprit și întors în Nairobi, Kenya, pe motiv că președintele Gbagbo a rugat forțele ONU, pe 11 ianuarie, să părăsească Coasta de Fildeș. Am fost nevoit să revin în Moldova pe 15 ianuarie, ajutat fiind de misiunea ONU și de Marele Stat Major al Armatei Naționale. Cea de-a doua tentativă de a intra în Coasta de Fildeș a fost întreprinsă la 16 aprilie și a fost cu succes”, povestește căpitanul Coțofană.

Dar și pentru dumnealui, această țară bulversată de conflicte interne i-a rezervat „surprize”. Ajuns în Coasta de Fildeș, dumnealui a fost repartizat în sectorul de vest al țării, în Seguela. În aprilie, a fost transferat în misiunea din Bouake, sectorul de est, unde s-a ciocnit cu o indiferență puternică, dar care nu venea din partea localnicilor, ci a colegilor care activau în acea zonă de responsabilitate, zice ofițerul nostru. „După 11 zile în Bouake, într-un final am fost trimis în Abidjan pentru a trece procedura de check-in. Aici am întâlnit persoane care își cunosc meseria. Aș spune că primele 2 săptămâni au fost mai dificile, dar am reușit să mă adaptez cu clima și infrastructura de aici”. Cu ce încă nu a reușit să se obișnuiască căpitanul Coțofană se referă la cultura autohtonă, „în mare parte, pentru că, în fiecare localitate în care mergem, întâlnim ceva nou”, zice ofițerul nostru. Domnul căpitan a fost repartizat, în cadrul echipei, la funcția CITS officer (comunicații și tehnologii informaționale). „Dar pe lângă funcția de bază, îndeplinesc obligațiunile de G1 Personal officer și G3 Operations officer,

aceste funcții le dețin din cauza lipsei persoanei responsabile (fie că este plecat în concediu, deplasări sau pe motiv de boală)”.

Domnul căpitan a fost puțin mai norocos decât colegul dumnealui, maiorul Țăranu, pentru că în nordul țării localnicii erau dispuși pentru forțele ONU. „În perioada aflării în Bouake, situația a fost calmă, fiindcă zona de nord e dominată de forțele pro-Ouattara și localnicii sînt recunoscători misiunii ONU în Coasta de Fildeș pentru acțiunile întreprinse pentru eliberarea țării de tirania fostului președinte”. În schimb, la 27 aprilie curent, atunci când am ajuns în Abidjan, într-un sector numit Yopougou, nu departe de Seboko, se duceau lupte crâncene între forțele FRCI pro-Ouattara cu cele pro-Gbagbo. „În aceste ciocniri armate au fost folosite aruncătoare de grenade, mitraliere, automate AK-47 etc. La 5 mai 2011, cu o zi înainte de a pleca în Seguela, unde am fost repartizat, s-a făcut liniște totală. Era prima zi când a fost o liniște totală”, zice ofițerul.

„Duminică, 12 iunie 2011, am observat foarte mulți militari noi în aria noastră de responsabilitate. Din discuțiile cu ei am aflat că majoritatea militarilor se întorc în unitățile cu dislocare permanentă. Nu mai era necesară prezența unui contingent mare de militari ONU în zonele de sud ale Coastei de Fildeș. Ceea ce vorbește despre faptul că în această țară se așterne liniștea”, relatează maiorul Coțofană. De la aceeași sursă aflăm că țara este în ruine. Abia în luna iunie, pe traseele țării se zăreau camioane cu marfă, piețele se aglomerau și, cel mai important, s-au redeschis toate băncile din țară. „Situația mai rămîne tensionată în zonele de sud ale țării - în regiunile Abidjan și San Pedro. Aria de responsabilitate San Pedro e cea mai tensionată, miliția și forțele pro-Gbagbo s-au retras în așa-numitul National Park, unde se mai duc lupte între ei și FRCI (Force Republicane Cote d'Ivoire)”, ne relatează căpitanul Andrei Coțofană.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

Explozii „monitorizate” la Bulboaca

Pentru prima dată, militarii moldoveni au încercat o metodă nouă de nimicire a bombelor expirate – prin ardere cu ajutorul elementelor termice în combinație cu distrugerea explozibilului.

În decembrie 2009, Ministerul Apărării a semnat un memorandum cu Misiunea OSCE, care include câteva proiecte. Acestea vizează nimicirea bombelor cu perioada de păstrare expirată și periculoase în depozitare, dar și construirea unor noi depozite și renovarea celor care sînt deja existente și în condiții normale. Totodată, drept obiectiv reprezintă instruirea efectivului pentru controlul armamentului și munițiilor, pentru aprecierea rolului corect al stării tehnicii.

Drept urmare, în perioada 4 – 30.07.2011 la Baza de instruire militară Bulboaca are loc desfășurarea proiectului de nimicire a bombelor de aviație cu termenul de păstrare expirat. În cadrul proiectului se preconizează a fi distruse cca 106 bombe de aviație, cu greutatea unitară de 250 kg. Bombele, rămase din perioada Armatei Sovietice, erau destinate pentru avioanele de luptă.

„Anual aceste muniții sînt planificate pentru nimicire și distrugere. Munițiile reprezintă un pericol în depozitare și manipulare. Despre folosirea acestora în cadrul acțiunilor militare nici nu se poate discuta, deoarece efectul poate fi diferit decât cel așteptat. Pentru a fi folosite, ele trebuie să treacă o testare specială cu rezultatul analizelor fizico-chimice de laborator, ceea ce Republica Moldova nu-și permite la momentul actual. Aprecierea se face numai după aspectul munițiilor, termenul și anul de fabricație. Avînd în vigoare parametrii și termenul-limită de păstrare a acestora, anual, după o verificare stabilită, are loc o replanificare pentru a trece în alte categorii. Ulterior, dacă prezintă pericol, sînt planificate pentru nimicire. Anul acesta urmează a fi distruse muniții de diferite tipuri: artilerie, infanterie, grenade de mînă, antitanc”, spune maior Andrei Camerzan, șef-adjunct Direcția armament.

Lichidarea munițiilor este efectuată în condiții de maximă securitate. Bombele sînt amplasate în gropi, iar pe o rază de o jumătate de kilometru, nimeni nu are voie să circule, deoarece schije pot ajunge pînă la cel puțin 200 metri. Pentru inițierea exploziei sînt parcurse mai multe etape de maximă securitate. În momentul cînd este adusă bomba și instalată în groapă, persoana responsabilă apre-

ciază ce lucrări au fost efectuate. Dacă conține material exploziv, deci este expusă și se permite de a fi distrusă. La temperaturi foarte joase, se face o gaură efectiv ca sudură în corpul bombei prin care, respectiv, arde explozivul din interior moccind timp de aproximativ 1-2 ore după inițierea acestuia. Este o metodă practică și în țările europene, pentru că este de maximă siguranță.

De facto procedura ar fi trebuit să fie alta: se prelevează loturi din fiecare partidă a munițiilor și în laborator se fac analize fizico-chimice, precum și de stabilitate. Asemenea laboratoare în Moldova nu există. Costul pentru transportarea munițiilor sau a loturilor prelevate pentru a fi testate în aceste laboratoare, este mare pentru Republica Moldova. Din acest motiv cea mai facilă metodă propusă este cea a transportării munițiilor respective în țările, care au uzine de utilizare a acestora. Conform unui studiu făcut de către specialiștii moldoveni, toate uzinele de reciclare a munițiilor în zona Europei dispun de program pentru următorii 7 ani. Moldova nu mai dispune de acest timp și în acest caz explozibilele vechi trebuie cît mai curînd nimicite, deoarece pe zi ce trece devin tot mai periculoase.

Pînă la sfîrșitul lunii iulie se preconizează a fi nimicite cca 100 bombe de aviație. Realizarea proiectului este posibilă datorită suportului tehnic și material oferit de Misiunea OSCE în Moldova. Costurile se estimează la peste 20 mii de euro.

Stela PAIU

Armata și viața într-un destin

Domnul locotenent-colonel în rezervă Valeriu Samoil din orașul Criuleni se află la cel de-al 6-lea deceniu al vieții sale și este mîndru de sine, deoarece a construit o casă, a sădit un copac (cel puțin unul) și se poate lăuda cu familia sa. O soție minunată și doi băieți care au adus părinților nurori frumoase și nepoți deștepți. Nu întîmplător am ales această istorie, deoarece avem cu toții ce învăța de la acest om care și-a legat viața de armată încă din momentul cînd a atins majoratul.

- La 18 ani ați mers ca toți tinerii la armată. Ce vă mai amintii despre serviciul militar. A fost greu, ușor?

- Corect, citațiile veneau la 18 ani, însă cînd plecam în armată, plecam cu bucurie, deoarece știam că vom deveni adevărați bărbați și apărători patriei.

- Cînd ați trăit asemenea sentimente?

- În anul 68 al secolului trecut.

- Ați făcut și o petrecere?

- Totul a fost ca o „amintire fulger”, fiindcă citația a venit pe data de 12 noiembrie 1968 și pe data de 14 noiembrie trebuia deja să merg la armată. Și desigur, ca orice familie de moldoveni, am făcut o „petrecanie” cu toate neamurile. Prietenii sau cum se spunea pe atunci „leatul”, toți au venit să-mi dorească care ciubote grele, care ușoare, fiecare cu gîndurile lui.

- V-a petrecut vreo domniță?

- Domnița ceea și pînă în ziua de azi este soția mea. Așa că mi-am legat viața înainte de a pleca la armată.

- Adică v-a așteptat?

- Corect. A fost prima dragoste și cred că deja nu mai schimb eu prima dragoste pe alta, mai ales la această vîrstă.

- Ce a urmat după petrecere, știți deja unde veți îndeplini serviciul militar?

- Am plecat de la Criuleni ca recrut în Chișinău. În capitală am stat 3 zile, de unde am fost repartizați în diferite regiuni, despre care nouă nu ne spuneau la început. Abia la sfîrșitul ultimei zile petrecute în Chișinău am aflat că va trebui să îndeplinesc serviciul militar în regiunea Gorki, la școala de sergenți.

- Cît timp au durat studiile?

- 6 luni, după care am plecat sergent deja, în Cehoslovacia. Clar lucru că n-a fost ușor, deoarece nu eram un militar simplu, ci eram responsabil de 11 ostași care erau în grupă la mine. Era o rîspundere mare, deoarece eu singur eram tînăr, „comandant proaspăt”, și plus la asta trebuia să am grijă și de alți semeni de ai mei. Acest lucru m-a făcut mai responsabil și îmi executam mai bine obligațiile funcționale.

Ulterior, domnul Valeriu Samoil, timp de 15 ani, a îndeplinit funcția de instructor militar în cadrul unei școli profesionale din or. Criuleni.

- Aceasta era o posibilitate pentru băieții acelor timpuri să dovedească calitățile bărbătești pînă a pleca la armată. Sigur în cadrul pregătirii premilitare ei nu obțineau cunoștințe profunde, dar

acea pregătire inițială ce le-o ofeream noi, instructorii, era utilă în timpul efectuării serviciului în termen. Ei învățau să-și aranjeze haina pe potrivă, să-și coase gulerășele, să meargă în marș, demontarea și montarea automatului, să tragă din armă, cum să se comporte cu masca antigaz, cum să acorde primul ajutor medical ș.a.

- Din păcate, nu mai există instruirea militară?!

- Întocmai, ceea ce este, după părerea mea, o greșală foarte mare a sistemului autohton de învățămînt, deoarece majoritatea țărilor ex-sovietice mai păstrează pînă-n prezent instruirea militară. Numai în țara noastră au eliminat din programe pregătirea premilitară, deoarece mulți dintre factorii de decizie se mai întreabă pentru ce Republica Moldova are nevoie de armată.

- Permiteți-mi să vă întreb în acest context. De ce țara noastră are nevoie de armată?

- Răspunsul este foarte simplu. Propun să ne imaginăm că sîntem pe cea mai mică insulă de pe pămînt unde pro-

tabil există cel mai mic trib de oameni. Cine îi apără pe ei de dușmani? Nimeni. Ei singuri se apără. Dar noi nu sîntem un trib, ci sîntem o țară dezvoltată, cu valori, și ce fel de valori? Democratice. În acest caz neapărat ar trebui să avem o armată, cît de mică, dar să fie a noastră, bine echipată și pregătită de luptă.

- Credeți că durata de 1 an a serviciului militar în termen este suficientă ca tinerii să devină adevărați apărători ai patriei?

- Categoriec nu. Deoarece în aceste 12 luni tînărul abia reușește să însușească noțiunile de bază ale serviciului militar. Cred că timp de 1 an chiar dacă s-ar putea de pregătit băiatul cela non-stop, oricum nu se va ajunge la succesele dorite sau așteptate. Sînt de părerea că Ministerul Educației împreună cu Ministerul Apărării ar trebui să revizuiască colaborarea lor și să revină la pregătirea premilitară care se făcea în cadrul școlilor. Astfel, tinerii vor îndrăgi arta militară încă de pe băncile școlii, și după aceasta cu demnitate se vor înrola în rîndurile Forțelor Armate ale Republicii Moldova.

- Fetele frecventau orele de instruire militară?

- Desigur, era obligatoriu și pentru ele. Ele învățau cum să acorde primul ajutor medical, deci erau asistente medicale pe cîmpul de luptă.

- Dacă ne-am întoarce cu 15 ani înapoi și am face o comparație. Credeți că tineretul de atunci era mai dispus să meargă la armată decît în zilele noastre?

- Anii '70-'80 din acest punct de vedere au fost cei mai productivi, deoarece tînăra generație era mai educată și înțelegea mai bine rolul armatei în societate. Deja la începutul anilor '90 a început mai mult să apară lașitatea în rîndul tinerilor care se eschivau de la îndeplinirea serviciului militar. În pofida acestor dificultăți oricum erau băieți care benevol doreau să devină soldați. Aici vreau să menționez că am în podul casei saci întregi cu scrisori de la discipolii mei, care imi mulțumeau pentru lecțiile de bărbăție însușite în cadrul orelor de instruire militară. Chiar și acum merg prin or. Criuleni și mă întîlnesc cu mulți elevi de-ai mei, căsătorii deja, probabil au și copii. Sînt foarte mulțumit de faptul că am crescut o generație cu care mă mîndresc.

- Ați avea un mesaj pentru tinerii zilelor noastre care nu s-au decis să meargă la armată, adică stau la dubii?

- Băieți, nu gîndiți ca armata-i ușoară. Nu.., în schimb este folositoare, deoarece te învață să înfrunți greutățile vieții. Dacă azi te-ai eschivat de la puțin greu, apoi mîine va fi și mai mult greu. Apare întrebarea, ce veți face în asemenea cazuri? Voi, cei care trebuie să vă căsătoriți și să lăsați urmași...

Locotenent major Denis ROTARU

Ne dorim un jubileu frumos

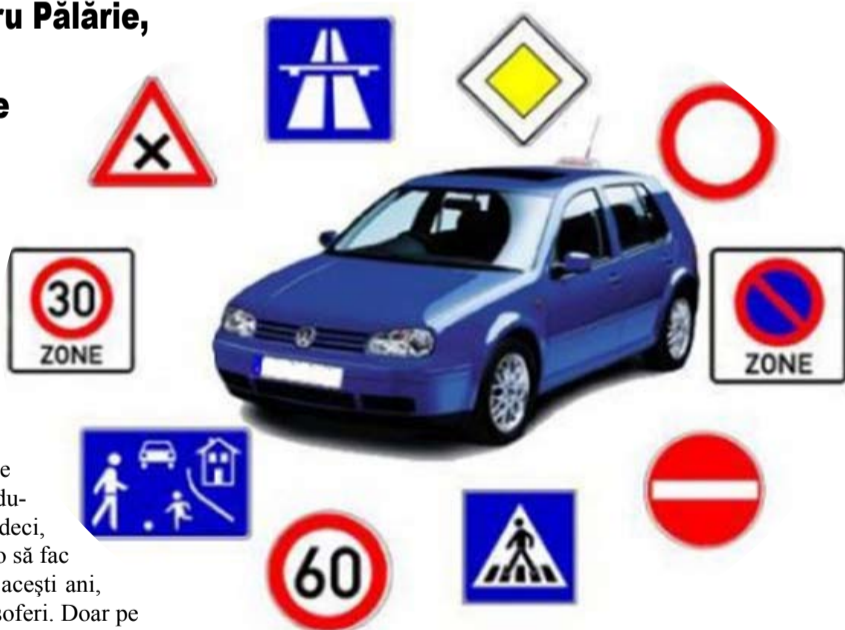
Interviu cu domnul Petru Pălărie, directorul filialei Orhei a Centrului de pregătire a specialiștilor

- Domnule Pălărie, dumneavoastră conduceți această instituție din anul 1986. Vorbiți-ne, vă rog, despre parcursul ei în circa 25 de ani de activitate.

- Filiala Orhei a Centrului de pregătire a specialiștilor va împlini, în septembrie curent, 50 de ani de activitate. Eu activez în calitate de director al școlii de pregătire a conducătorilor auto din septembrie 1986, deci, anul acesta, după cum ați remarcat, o să fac 25 de ani în această funcție. În toți acești ani, am pregătit numeroase generații de șoferi. Doar pe parcursul anului precedent, am instruit peste 1100 de conducători auto, dintre care 60% sînt tineri care urmează sau au fost deja încorporați în rîndurile Forțelor Armate. Pot să vă zic că școala auto are o bază tehnico-materială foarte bună, săli de studii performante și o metodologie și organizare a pregătirii șoferilor foarte eficientă. Cursurile practice de conducere auto se desfășoară pe autoturisme, autobuze, autotocioane și motociclete. Instructorii au un talent didactic evident, ceea ce oferă posibilitate ca, la sfîrșitul perioadei de pregătire, cursanții să dobîndească abilitățile necesare unui șofer de a conduce un autovehicul în orice situație de trafic.

- Tinerii care se pregătesc pentru încadrarea în serviciul militar achită vreun ban din buzunarul propriu?

- Această categorie de tineri nu achită nici un ban din buzunarul propriu. Candidații sînt selectați de centrele militare teritoriale. Anual, cifra acestor tineri pregătiți de Centrul de

pregătire a specialiștilor, filiala Orhei, variază de la 50-60 %.

- Ce categorii de conducători pregătește școala?

- Pregătim toate categoriile de conducători. Pentru aceasta dispunem de o bază tehnico-materială bună. Din tehnica de instruire fac parte și mașinile tip CamAZ, ZIL, GAZ-53, autobuze și autoturisme.

- Ce veți organiza la aniversarea a 50 de ani de activitate a Centrului de pregătire a specialiștilor din Orhei?

- Vrem să organizăm cîteva activități interesante, să invităm colegi din alte instituții de pregătire a șoferilor din țară, dar și să avem oaspeți de onoare din Ministerul Apărării și administrația locală. Dorim să avem un jubileu frumos.

Locotenent major Inga MIHAILOVA

Cupa pleacă la Cocieri

În tabăra de odihnă pentru copii din satul Coșnița, raionul Dubăsari s-au desfășurat competiții sportive care au avut drept trofeu principal Cupa contingentului Forțelor de Menținere a Păcii ale Republicii Moldova. În cadrul acestora au fost antrenați militari care își îndeplinesc misiunea în raioanele de est ale Republicii Moldova.

Participanții la competiții și-au etalat puterile la volei, minifotbal, haltere și bara fixă. În final Compania a doua de menținere a păcii din Varnița și-a adjudecat prima poziție în cadrul tracțiunilor la bara fixă și haltere, Batalionul nr.1 al Forțelor de Menținere a Păcii din Cocieri a cîștigat competițiile la volei, iar batalionul 3 al Forțelor de Menținere a

Păcii din Coșnița competițiile la fotbal. Cupa contingentului Forțelor de Menținere a Păcii ale Republicii Moldova i-a revenit Batalionului nr.1 de menținere a păcii din Cocieri.

Conform locotenent-colonelului Nicolae Pînzaru, loctiitorul șefului militar superior din partea organelor constituționale ale Republicii Moldova pentru lucru educativ, militarii pacificali au demonstrat o pregătire fizică adecvată, fiecare subunitate a luptat mult pentru a-și adjudeca trofeul. Reieșind din faptul că cupa poate avea doar un singur posesor, ea i-a fost acordată celor mai buni și care au depus mai multă muncă în acest scop.

Investitii pentru viitor

Militarii contingentului forțelor moldovenești de menținere a păcii au donat un televizor, o minge de fotbal, cîte un set de badminton, șah și dame pentru copiii militarilor care se odihnesc la Vadul lui Vodă. Toate acestea au fost procurate din banii personali ai militarilor prin contract.

Copiii au mulțumit militarilor, fiind plăcut surprinși de cadourile oferite. În opinia locotenent-colonelului Nicolae Pînzaru, loctiitorul șefului militar superior din partea organelor constituționale ale Republicii Moldova pentru lucru educativ, gestul militarilor a fost unul motivat, avînd drept scop organizarea

odihnei copiilor în tabăra de odihnă de la Vadul lui Vodă. Ș-apoi copiii sînt viitorul oricărei societăți, iar investiția pentru odihna și dezvoltarea multilaterală a acestora își va da roadele peste ani, crede dînsul.

Locotenent-colonel Pînzaru le-a sugerat copiilor să practice mai mult jocul cu mingea, căci aceasta contribuie la formarea spiritului de echipă. În opinia dumnealui aceasta va influența benefic asupra formării lor ca personalitate, dar le va ajuta să se integreze mai ușor în colectivele din care vor face parte.

Grade militare și însemne distinctive naționale militare în secolele XVIII și XIX

În spațiul românesc, în secolul XVIII nu exista o armată regulată. Această situație s-a răsfrânt asupra organizării și gradației militare în Principatele Dunărene.

În Transilvania și Banat existau detașamente de infanterie române organizate după modelul austriac. Soldatul era mercenar și îndeplinea serviciul militar în schimbul unor garanții sociale. Gradația militară inferioară în aceste unități era asemănătoare cu cea a forțelor armate din Europa de Apus, în special din Austria. Infanteriștii se numeau fusilieri. Dulghierii se ocupau cu problemele gospodăriei militare. Caporalii țineau sub control disciplina în armată și erau subordonați sergenților, care răspundeau și de starea armelor și munițiilor. Plutonierul răspundea de plutonul său, inclusiv disciplina și pregătirea de luptă. Stegarul răspundea de drapelul regimentului și de toate relicvele acestuia. Sublocotenentul avea menirea de a controla plutonierii și disciplina generală. Locotenentului i se supunea sublocotenentii și celelalte gradații mai inferioare. Locotenentul major („Kapitanleutenant”) era pe post de comandant de companie. Căpitanul era de asemeni comandant de companie. Chirurg de batalion, chirurg de regiment erau gradații militare medicale. Contabilul avea menirea de a repartiza și supraveghea finanțele din contabilitatea regimentului. Maiorul era comandantul de batalion, locotenent-colonelul era adjunctul comandantului regimentului, iar colonelul era comandantul regimentului.

În Moldova și Țara Românească întâlneam grade militare de origine rusă și otomană. Cavaleria era completată cu mercenari și formată din autohtoni și parțial turci, veniți cu fanarioții. În acea perioadă întâlneam în oastea Moldovei grade militare de origine otomană: beșlii (soldați turci de cavalerie), delii (ostași din garda de corp a domnitorului), neferii (soldați turci din armata Moldovei).

Începe să nu mai fie utilizat cuvântul pedestraș, fiind înlocuit cu cuvântul soldat, datorită influenței germane și ruse. În unele unități militare apare denumirea de caporal. În cavalerie apare gradul de sutăș împrumutat de la ruși. Tot mai mult este răspândită denumirea de dorobanț. Acest apelativ, la început se dădea la soldații teritoriali, iar în secolul XIX au început să fie numiți jandarmieri și grăniceri. În perioada dată apare gradul militar de sergent. Cel de locotenent este împrumutat din armata austriacă și rusă. Tot în acest secol, în forțele armate ale Principatelor Române este introdus gradul de căpitan. Apariția acestor grade era legată de războaiele ruso-turce și de participarea unui număr mare de boieri în rîndurile armatelor beligerante. După terminarea operațiilor militare o parte din acești boieri, întorși în patrie, intrau în serviciul Domnitorului.

În a doua jumătate a secolului XVIII gradele militare de origine europeană încep să strîntoreze gradele militare otomane. În Moldova apare gradul de colonel, considerat la acea perioadă cel mai înalt grad militar.

Gradațiile inferioare erau: soldat, soldat fruntaș, caporal, sergent, sergent major, plutonier și plutonier major. Din rîndul ofițerilor inferiori erau: sublocotenentul și locotenentul. În perioada respectivă se permitea cumpărarea gradelor militare, obicei rămas încă din perioada fanariotă.

După unirea principatelor Valahia și Moldova în 1859 sub un singur domnitor - Alexandru Ioan Cuza, în forțele armate se observă o dezvoltare și o perfecționare a acestora. Legea nouă prevedea serviciul militar obligatoriu pentru toate păturile sociale.

Toți românii care au împlinit vârsta de 25 de ani erau obligați să îndeplinească serviciul militar timp de 6 ani, 4 în armata regulată și doi aflându-se în rezervă.

Fiecare unitate militară fie infanterie, cavalerie, artilerie sau unități ingineresti aveau semnele distinctive pe uniforma militară pe care o purtau. Hainele grănicerilor erau procurate din cont propriu, iar întreținerea și armele - din contul visteriei.

Ostașul la epoleți nu dispunea de semne distinctive. Fruntașul avea la mîncă sau pe epoleți - un galon galben; caporalul avea două galoane galbene; sergentul avea un galon auriu; sergentul major-două galoane aurii, plutonierul - un galon auriu orizontal; porucikul avea două galoane, căpitanul-trei.

După 1859 este creată medicina militară și, respectiv, apar grade militare medicale: subfarmacistul era egalat cu gradul de sergent, veterinarul de escadron era egalat cu gradul de sublocotenent, farmacistul de batalion - cu sublocotenentul, farmacistul de regiment era egalat cu gradul de locotenent, farmacistul de divizie - cu gradul de căpitan, farmacistul de corp de armată - cu ma-

locotenent și nici una pentru căpitan. La ofițerii superiori era aplicată o steluță pentru maior și epoletul era simplu pentru colonel.

Epoleți asemănători erau și în unitățile de cavalerie, la artilerie epoleții erau de culoare neagră ca și în flota maritimă. Ofițerii din statul major aveau cifrul domnesc confecționat din argint fixat pe epoleți.

După Pacea de la Paris din 1856, conducerea armatelor Principatelor adoptă o serie de măsuri cu scopul de a elimina influența rusească din uniformă și echipamentul militar.

După unire, a fost elaborată o nouă uniformă pentru armată. Această uniformă se asemăna cu uniforma trupelor franceze. Ofițerii purtau epo-

redenumite în dorobanți și călărași. Mantaua la dorobanți era cenușie din postav cu petlițe și epoleți albaștri. Ofițerii din dorobanți aveau aceeași uniformă ca la infanterie, dar cu gulere, manjete și paspoale de culoare albastră.

În anul 1893 din nou are loc o schimbare a uniformelor, dar gradele și semnele distinctive rămîn aceleași care au fost la mijlocul secolului XIX.

La începutul secolului XX în armată sînt create școli de pregătire a gradelor inferioare și subofițerilor. Un soldat bun, care și-a făcut serviciul militar conștiincios primea gradul de fruntaș. Ostașul era avansat în grad de către șeful unității militare. După aceasta fruntașul putea să învețe la școala de caporal. După absolvirea școlii de caporal, acesta devenea caporal și putea continua studiile la școala de sergenți. Au parvenit schimbări și la ofițerii inferiori în această perioadă. În instituțiile de învățămînt superior au fost introduse catedre militate și absolvenții acestor instituții primeau și gradul militar de ofițer inferior. Acest lucru a contribuit la formarea unei baze serioase de cadre de ofițeri inferiori. La sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX în armata română erau următoarele grade de ofițer: sublocotenent, locotenent, căpitan, maior, locotenent-colonel, colonel, general de brigadă, general de divizie și general de corp. Este introdus un regulament nou de avansare în grade. Ofițerii erau obligați să treacă o anumită atestare pentru avansare. Un sublocotenent era obligat să-și îndeplinească funcția timp de trei ani și numai după aceasta putea avansa în gradul de locotenent, pentru a primi gradul trebuia să aibă finisate cursuri speciale aplicaționale privind cunoașterea armamentului. Un locotenent pentru a ajunge căpitan trebuia să se afle în serviciu tot trei ani. Căpitanul pînă la gradul de maior urma să facă slujba un termen de cinci ani și să demonstreze că este în stare să conducă un detașament de ostași pe cîmpul de luptă. Pînă la locotenent-colonel era doi ani. Patru ani era limita serviciului militar pentru a avansa în grad de colonel. Căpitanii care făceau parte din unitățile speciale erau obligați să mai susțină un examen, dacă nu susținea examenul după trei încercări, pierdea dreptul de a mai fi avansat în următorul grad.

Atestarea ofițerilor se făcea după următoarea categorie: A-negativ, echivalent cu concedierea respectivului; B-mediocru, echivalent cu interzicerea de a mai fi avansat; C-bun pentru grad sau D-foarte bun, cu permiterea de a avansa în grad; E-excelent.

În fiecare an, la data de 15 februarie, o comisie formată din generali examinau listele ofițerilor care urmau a fi avansați în grad. Pentru a include un ofițer în primele 4 categorii era de ajuns votul a 1/2 din componența acesteia, iar pentru a primi gradul de excelent era nevoie de 2/3 din voturi. După votare, listele se confirmau de rege, care era și comandantul suprem al armatei, apoi se transmiteau șefilor de unități, fiind concomitent publicate și în organul de presă al ministerului apărării. Această procedură avea loc de două ori pe an la 1 aprilie și la 1 octombrie.

Gradul militar stabilea și vârsta ofițerilor de plecare la pensie. Cu cît gradul era mai mic, cu atît vârsta de pensionare era mai mică. Un căpitan pleca la pensie la vârsta de 50 de ani, un maior-la 54 de ani, un locotenent-colonel- la 56 de ani, un colonel-la 58 de ani, un general de brigadă- la 63 de ani, iar un general de divizie - la 65 de ani.

Cea mai rapidă avansare a ofițerilor în grade era în Statul Major și la artilerie. Avansarea cea mai lentă avea loc în infanterie, deoarece în epoca dată față de infanterie cerințele erau foarte dure.

În a doua jumătate a secolului XVIII și XIX dispar gradele militare de tip oriental și local, fiind substituite de cele europene care se păstrează și în epoca contemporană.

*Sergiu MUNTEANU,
Ludmila LUPĂȘCU
colaboratori ai Muzeului
Armatei Naționale*

iorul, farmacistul-șef era egalat cu locotenent-colonelul.

După unirea Principatelor, sistemul de gradare rusec este înlocuit cu sistemul de gradare francez. În urma acestei modificări, în anul 1860 apare gradul de locotenent-colonel.

Epoleții la soldați erau de culori diferite, în dependență de regimentul din care făcea parte. Roșu era culoarea distinctivă a regimentului nr.1, galben a regimentului nr. 2, galben-albastru era a regimentului nr.3, regimentul de lăncieri avea epoleți cu solzi cu colac din bumbac alb.

În perioada reunirii, oștirile celor două principate, în dotare și echipament erau influențate de uniforma militară ruso-prusiană, însemnele de grad ale subofițerilor constau din trese și galoane din fir galben sau auriu și erau fixate la partea superioară a gulerului și mantalelor tunicii. Gradul la ofițeri era reprezentat de epoleți cu solzi din alamă fără franjuri pentru ofițerii inferiori și cu franjuri subțiri la ofițerii superiori. Rangul era indicat prin steluța cu cinci colțuri după modelul rusec, o steluță pentru sublocotenent, 2 pentru

leți din fir auriu de model francez, sublocotenentii aveau un epolet cu franjuri subțiri pe umărul drept și fără franjuri pe umărul stîng. Locotenentii aveau epolet cu franjuri pe umărul stîng, dar fără franjuri pe cel drept, iar căpitanii aveau epoleți cu franjuri subțiri pe ambii umeri. Epoleții erau din fir auriu. Ofițerii superiori aveau epoleți de fir cu franjuri scurte și groase lipite, gradul deosebindu-se prin culoarea epoletului și prin stele. Maiorul avea epoleți argintii cu colac și franjuri aurii pe care era aplicată o stea aurie, locotenent-colonelul avea epolet complet auriu pe care erau aplicate două stele, iar colonelul avea epolet auriu fără nici o stea.

În anul 1868 are loc o reformă în armată, aceasta fiind legată de înscăunarea ca rege al României a principelui Carol. Avea loc germanizarea trupelor române. Regele nu s-a abătut mult de la uniforma militară din anii 50-60, gradele rămînînd practic aceleași. La ofițerii de cavalerie s-a mai adăugat și șarful (eșarfa)-semnul ofițerului aflat la serviciu.

În anul 1873 este adoptat noul Regulament al uniformei militare. Trupele teritoriale au fost

Peste 1200 de militari din cadrul Ministerului Apărării, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Grăniceri au participat la primul antrenament comun al participanților la parada militară, care va fi organizată la 27 august 2011, în Piața Marii Adunări Naționale, cu ocazia aniversării a XX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Testul paradei militare

Prezent la eveniment, ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, a subliniat că antrenamentele constituie un element important în procesul de pregătire a paradei și are drept scop încheierea formațiunilor implicate în activitatea respectivă. „Toate formațiunile s-au antrenat individual în unitățile militare pentru a învăța noul pas de defilare, care

este unul european, utilizat, practic, de toate armatele lumii. Sînt preconizate încă 4 antrenamente comune, inclusiv 3 antrenamente nocturne în Piața Marii Adunări Naționale, unde va participa și tehnica militară”.

Conform colonelului Oleg Cebotari, șef de direcție în Marele Stat Major, la parada militară vor participa peste o mie de militari din ca-

drul Armatei Naționale, inclusiv 91 participanți la conflictul armat din anul 1992, 389 persoane vor reprezenta Ministerul Afacerilor Interne și 121 persoane Serviciul Grăniceri. Cebotari a mai specificat că la parada militară vor fi antrenate 65 de unități de tehnică din dotarea Armatei Naționale.

Revelație

Student Eugeniu TOMUZ, Academia Militară „Alexandru cel Bun”

Oprește, Doamne

Oprește, Doamne, fărâdelegile care asupra-mi năvălesc, încărungesc părul mamei. Oprește, Doamne, focul din pulbere aprins, ce scuipează plumb de moarte aducător, schiloditor, nemilos al fiilor femeii. Oprește răul de am adus, ca frica de om să nu piară. Oprește mîna fiului ce-și osîndește mama, pumnalul fratelui ce-și înjunghie fratele, prostia mamei ce-și omoară pruncul. Oprește politica murdară care trage după sine mii de vieți omenești în urma războaielor inutile, stupide, bazate pe ideea meschină a unui tiran. Oprește furia naturii care omoară copii ce nu înțeleg încă ce înseamnă floarea. Oprește cruzimea tinărului ce snopește în bătaie bătrînelul ce este vinovat doar pentru aceea că a avut o viață grea și nu a

vrut rău la nimeni niciodată. Oprește prostia celui ce consumă înrăit alcool, tutun și droguri fără să înțeleagă sau chiar înțelegînd că acel minut de plăcere îi aduce moartea în piept. Rog, oprește, Doamne!!! Dar ... de fapt, cunosc că încerci în a opri, însă omul asta nu și-o dorește. Principalul scop al omenirii va rămîne de-a pururea găsirea căii cele mai eficiente în a se autodistrage. Dar, cu toate acestea, mai există compătimire și bunăînțelegere, mai există dragoste. Mai există mama cu părul ei care, în fiecare zi, se îmbogățește tot mai mult cu alb de argint.

Oprește, Doamne, fărâdelegile și cruț-o, Doamne, pe mama ...

Ion COTOVIȚCHI

Uniforma militară

Eu mă mîndresc cu uniforma militară,
În ea mă simt bărbat adevărat,
În ea, de-a fi nevoie pentru țară,
Eu cu vrăjmașul rău am să mă bat.

În ea cînd trec eu văd cum toți copiii
Învidioși pe mine mă privesc,
Iar fetele-aceste flori frumoase
De mine toate se îndrăgostesc.

Ea mă ferește de vînt și de ploaie,
Cu ea pot trece apă și noroi.
Și mîndru merg cu ea azi la paradă,
Cum în trecut au mers mii de eroi.

În ea o să mă-ntorc la toamnă-acasă,
În ea la nunta mea eu am să joc
Și-apoi în casa mare părintească
Va atîrna în cel mai văzut loc.

Ca să o vadă cînda și copilul
Ce uniformă tata a purtat
Și s-o îmbrace și el cu mîndrie,
La datorie cînd va fi chemat.

Maior Vitalie BUNDUCHI

Postul nr. 1

Într-o liniște mortală
Printre lespezi de granit,
Lăsînd umbră verticală
Stau solemn înmărmuriți:

Un soldat ce-și joacă rolul
El fiindu-și spectator
Și-un drapel ce duce dorul
De străvechiul tricolor.

Stau în tihnă și visează,
Se mimează reciproc.
Amîndoi întruchipează
Al veciei sacru foc.

Unul își mai amintește,
Moștenit fiind din timpuri.
Celălalt nu ostenește
Primului să-i poarte cînte.

Președinții îl sărută
Ca Iuda pe Hristos,
Întorcîndu-se îl scuipează,
Căci nu i-a adus folos.

Celuilalt îi strînge mîna,
Viață bună îi promite.
Doar a lor le este vina -
Nu se ține de jurăminte.

Ține minte, cetățene:
Nu-i mai mare din valori
Să-i cîntești nu-ți fie lene,
Pe soldat și tricolor!

O felicitare pentru tine

La mulți ani maiorului Andrei ALEXANDROV și funcționarei Haritina MIȚELEA. Norocul să vă călăuzească, bucuriile să facă coada la casa dumneavoastră și sănătatea să vă fie alături pînă la adînci bătrînețe.

Cu respect, colectivul Divizionului de Artilerie

Felicitări locotenentului major Alexandru CEBAN, plutonierului Mihai PĂULESCO, sergentului Mariana GAVRYLYUC, sergentului inferior Radion ȚĂRUȘ. Vă dorim numai gînduri senine, pace în inimile și casele dumneavoastră, sănătate și bucurii de la cei dragi.

Din partea colectivului Brigăzii „Ștefan cel Mare”

Sincere felicitări cu ocazia zilelor de Naștere maiorului Vitalie Țigulea, locotenentilor majori Andrei ȘESTACOV, An-

drei MEDVEȚCHI, Rodica BARACTARI. Vă dorim să fiți gazde pentru o viață a sănătății, invitați permanenți ai gîndurilor și faptelor pozitive, valori pentru cei în creștere și aleși ai lui Dumnezeu.

Din partea colectivului Academiei Militare „Alexandru cel Bun”

Sincere felicitări locotenent-colonelului Andrei GROSU. Sănătate, fericire, succese.

Cu respect colectivul Brigăzii “Dacia”

Urări de bine, sănătate și un viitor cît mai luminos dorim plutonierului adjutant Viorel GORE, plutonierului major Valeriu VASILICĂ, plutonierului Olga MANOLE.

Cu respect, colectivul Batalionului de Gardă

Sincere felicitări doamnei maior Raisa SRACOVITĂ. Să trăiești viața din plin, să aveți parte de căldură sufletească mereu, sănătatea să se fiină scai și mult noroc.

Cu respect, locotenent major Ecaterina Bodrug

La mulți ani kolegei noastre Diana LAMOISA. Îți dorim multă sănătate, să simțiți că Dumnezeu ți-a dat noroc cu carul, să te realizezi repede, să îmbătrînești încet și să te bucuri din plin de viață.

Cu profund respect, colectivul Centrului mass-media militară